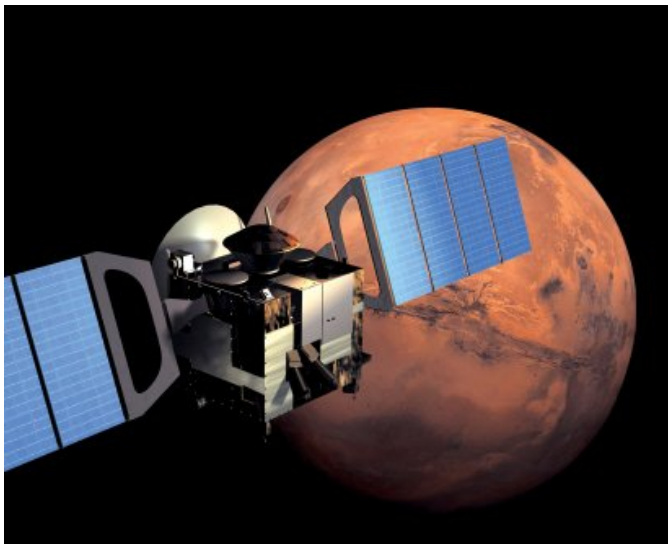

Az északi pólust borító jégsapka körülbelül 1000 kilométer átmérőjű, maximális vastagsága pedig eléri a 3 kilométert. A jégsapkát övező rejtélyes homokdűnék alakja az MRO-felvételek tanúsága szerint szezonális változásokat mutat egy marsi év leforgása alatt, amely 680 napig tart. E változásoknak több oka is van, az egyik legfőbb a fagyott szén-dioxid, azaz a szárazjég, amely a tavaszi "olvadáskor" felszabadul.

"A felszabaduló gázok destabilizálják a homokdűnéket - lavínákat indítanak el, teraszokat képeznek, üregeket vájnak ki" - magyarázta a kutatásokat irányító **Candice Hansen**, az arizonai *Igókutató Intézet* tudósa.

Bo

Mint kifejtette, mielőtt az MRO-felvételeket elemezni kezdték volna, parányi változásokat reméltek felfedezni. Ehhez képest "elképesztő mérvű az éves erózió a Marson, némely helyen több száz köbméter homokot sodor el egy-egy lavina" - hangsúlyozta Candice Hansen.

A másik felületformáló tényező a vártnál erősebb szél. Az északi sarkvidéken a különböző irányból lecsapó szélrohamok elég erősek ahhoz, hogy mozgásba hozzák a homokot.

"Jelenleg is nagyfokú az aktivitás a szezonális szárazjéggel borított területeken, egy olyan folyamatot figyelhetünk meg, amely nem fordul elő a **Földön**" - tette hozzá Candice Hansen.

Forrás: MTI